

Sociaal akkoord van 8 juni Waarom de Metallo's

NEEEN zeggen

Het zal nagenoeg onmogelijk worden om de lopende band, de werven en onze zware industrie te verlaten vóór de leeftijd van 60 en 62 jaar.

Hillal Sor, algemeen Secretaris

Onze onderhandelaars hebben het beste van zichzelf gegeven om een fatsoenlijk sociaal akkoord uit de brand te slepen. Jammer genoeg stonden ze tegenover een patronaat dat compleet ongevoelig voor onze eisen was!

Voor de Metallo's van het ABVV is dit ontwerp van sociaal akkoord veel te onevenwichtig om het te kunnen goedkeuren.

Wij willen die imperatieve norm niet!

We moeten jammer genoeg vaststellen dat de werkgevers ons blijven opsluiten in een beperkend carcan van een maximum stijging van 0,4% bruto over twee jaar. Voor ons vormen de consumptiecheques die met deze marge gepaard gaan, geen aanvaardbare geloofwaardige oplossing:

1. Zij zijn geen loon. Ze dragen niet bij aan de financiering van onze pensioenen en kunnen niet vrij gebruikt worden.
2. Die verloningsvormen verzwakken de sociale zekerheid en de financiering van de overheidsdiensten.
3. Gezien de voorwaarden en de criteria zullen bijzonder weinig werknemers ze kunnen genieten.

Evenwicht zoek in het kader van de onderhandelingen!

De geplande verhogingen van het minimumloon worden in ruime mate door de gemeenschap betaald. Bovendien zullen de aangekondigde bedragen slechts voor een klein deel van de werknemers gelden, vooral voor deze die een deeltijdse baan (en vaak minder dan dat) hebben.

Bovendien worden die voordelen afhankelijk gemaakt en gekoppeld aan de eis van de werkgevers om de harmonisatie van de

aanvullende pensioenen (tussen arbeiders en bedienden) rechtstreeks door de werknemers te laten betalen! Voor de Metallo's van het ABVV is dit een rode lijn die niet overschreden mag worden!

De eisen op het vlak van de overuren zijn buitensporig. 120 uren zonder onderscheid over alle sectoren heen, zonder overloon, zonder recuperatie en zonder vakbondscontrole door het boycotten van de sectorale en de bedrijfsonderhandelingen.

Voor onze sectoren en zware beroepen die met herstructureringen te maken krijgen, hebben de onderhandelingen tot geen enkele vooruitgang qua de vertrekleeftijd geleid. Wij eisen een terugkeer naar 58 en 55 jaar. We stellen vast dat het nagenoeg onmogelijk zal worden om de lopende band, de werven en onze zware industrie te verlaten vóór de leeftijd van 60 en 62 jaar. Leeftijden die in goede gezondheid onhaalbaar zijn.

De vooruitgang op het vlak van de landingsbanen op 55 jaar is echt aanmerkelijk, maar jammer genoeg compenseert die geenszins de eisen voor bijkomende flexibiliteit noch het begraven van de menselijke brugpensioenregelingen.

Kers op de taart: het voorliggend akkoord hangt af van het bewaren van de sociale vrede gedurende zes jaar!